

אותה מדה יתקב האדם ואז יש לסמוך עליו ועל דבריו כמוכל יסודים
שהוא משען לכל דבר ועל כן חתם כריתו כבשרו במקום יסוד ומשפע
עליונו עושה פרי ויונקים זה מזה משפע והנקבה מקבלת הזכר ויולדת
כך מדת האדם התחתון וינקות משפע העליונות : וכך כל הלך העולם
תחתון מעליו וינק ולא עליון מתחתון : על כן אל יקדים אדם ת
תחתון לעליון ואל ישהה הסדר ומחשבה עד היסוד כדפירש : ואם תרצה
לחשב מחשבת חכמה ותבונה במדה אחת מפני שהם דומים זה לזה אז
יהיה שבת כנגד היסוד שהיא מדה שביעית לזה המוכן והוא היה יסוד ה
העולם דכתיב וכל אלהים ביום השביעי ולמשל הזה נקרא הדיוק יסוד ע
עולם חבית האדם העולם כגון בשרו דמו עצמותיו מראיתו ושמועתו ורוח
חייתו הנקרא רוח חביתי שהוא כבהמה ואם אותו רוח מקבל משפע רוח
טהרה אז מתחבר רוח שכלי עם רוח חביתי לטובה אז הוא דיוק : ויש
מאכלים וסכות והתבונות טובות ויש מהם רעות ואין קץ לפרש כל מדה
מדה וממוצע טוב וירא אלהים ויצא ידי שניהם :

סליק פירוש עשר ספירות ממלה
יגמף בכמהלך חיים זן :
ברוך יי לעולם

סוד שר הפנים

דע

שהדבר המוציא שכלנו מן הכח אל הפעל הוא שכל נ
כפדד מכל חומר ויקרא כלשוננו בשמות רבים והוא שר
של עולם והוא מטטרון שר הפנים הנקרא שר זבאות בתנועת הגלגל ושמו
שרי כשם רבו וכינוי מטטרון ומשפרו מלאך הירח לנו מרע קרמון
אבל מעיר על עצמו ואומר אני כדרא והוא חכם מדבר והוא הרוח הכללי
וקראוהו הפלוסופים שכל הפועל והוא רואה ואינו כראה והוא הנקרא
אישים והוא הנקרא רוח הקדש והוא הנקרא שכינה והוא הנקרא רוח
באמן והוא הנקרא מלכות שמים ובאלה ובדומים לאלה נקרא בשמו רבי
אלה שמות כל קורא שמו היא כונה אחת שיהא חולק עליה ואסכך
יקרא השכל בלשוננו מלאך או כרוכ או אלהים והנה תדע מה שקראו רבו
הקדוש חנוך ואמרו חנוך זה מטטרון . ואמרו בפרקי היכולות בפרקי ר
עקיבה ששבעים שמות נקראו לוכלם כדעיים לפי צדוהם ולפי גימטריא

סלהם והתחיל לפרש מהם השם הראשון סגו וכדו לעורר שכלך אליו א
אכתוב ומנו דברים מעוררים שכל האדם אל הקבלה הנבואית דעכי
סם הראשון של מטטרון משבעים שמותיו הוא יהואל וסודו כן והוא שם
המיוחד יוד יוד וזו והוא ככל שם . והנה ה' אגואל כי הוא ככל לבך והוא
מנהיב את העולם כלב המנהיב את הגוף כלו וסודו בים ועליו כאמר
סום ורובנו רמה בים . והוא פועל באהיה והוא מחבב כל איש אלהי וגם
אמרו בכחו תחנן על הים זה מטטרון ששמו חנוך ואלה הדברים מדברי
חכמי הקבלה יש להם סודות בסליות אין ראוי לכתבם מנגזרים מפני ש
שהם עמוקים יותר וראי ואין דרך לאדם להשיגם בפי אחר הכתבם כי
אם על פי הקבלה . והנה נירעכי הכתוב אומר הנה אנכי סולח מלאך
לפניך ונאמר בו אל תמר בו וארזל אל תמירונינו וקבל מסודו אל תמר
ברבו אבל לי תאמון רבו ואמנם בראתיו למיין כי ואמרתיו רבנו
ועל זה כלו באמה כלא יסא לפשעכם כלומר אינו נושא כי מלאך שפע
האיש כי שפע מלאך לאיש ועל כן לא יתן דרך ליסא הפשע ועי כי שמי בקרבנו
כי שאו מטטרון כלומר מאטטור ופי סליח וחזקה שליח עושה שליחתי
וגלגלו של אדם כמותו ואעפי כן אפי פרונוקא לא קבילנא יתיה עלנא
אפי לאות והוא גם כן שליח לדבר נחות ונא לשם אס אין פניך הולכים
והפחד משום מאמר רבע אחר וכו' והסוד כלו הוא בעבור שותף הירוע
שגם הוא מלאך באמת ושמו בכ רס רע וסלטינה עם דר ודר אבל מח
סאתה דרך לדעתו כי השכל נקרא כך מפני שאין לנו סם יותר מעולה
מכל השמות אלא שכל נכדל מכל חומר :

סוד מעשה בראשית

דע

שכל מה שזכר במעשה בראשית בתורה אינו כלו לפי פשוט
כמו סידורו ההמו שאלו היה הענין כן לא היו מסתרי אומרי
אנשי החכמה ולא היו החכמים ממריצים מליצות בהעלמו ומי יגלה ד
דברים שכסן עתיק וימין ואם ארזיה שאגמי לא יירא ועם כל זה כבוד
אלהים הסתר דבר ואחר שהענין כן מה אוכל לספר לך מענין מעשה
בראשית אלא ראוי שתדע שמספרו בעשרה שמות מעשה בראשית :
בעשרה ימים מעשה מרכבה ואמנם סוד השמות תדעוהו מן שם :
וסוד הימים תדעוהו מן ים וסוד ויפן כה וכה וענין ויבקעו המים שסוד
הבריה הוא הא עם מפתחה וגם יוד עם אסתומיו והתקיעה נכנסת

תחת משלת כל אדם היודע את היודע אשר בהם האדם אדם ותחלת כ
 ברייתו של כל אדם מן כח חמימות ככב מאדים והנן זה אפס מראה עמ
 אימה : כי פרו מאדים הוא הרקיע הנקרא שמים ככתוב ויקרא להים
 לרקיע שמים : שסודו פס מים אש ומים סא מים והוא הנכרא כיום
 שני ונחלק לשני חלקים עליון ותחתון ואמצעו מכריע ביניהם . וכ
 וכשיקע המים העליונים והתחתונים יהיה האמצעי יבשה ויעבור בו ה
 הרונה לעבור והמים יהיה לו חומה מסביב ויהיה כי יש הדרל גדול בין
 שלשת הענינים ביצירה והנה אחד שיבקע כתובת קעקע שאינו נתן נכנס
 יהיה עין מפה וענן מפה : והסוד מעין נובע משהו מעין נובע מפה :
 וכן כי יעמל ונעמל רוכבה עקעק הנס דבר אחד : כי פס השמאל ימין
 גבר הדמיון הגיע קן הימין ונעשה הנס במציאות אש תוך סנהו הסנה א
 אינו אובל ואין רשות לאדם לגלות יותר מזה ממשעה בראשית כי אש
 בקיעת יס טכני כשתנו סדרי בראשית לרעת הלב והראות : אך הפעולה
 האלהית כך השוכנה בים סוף וכני ישראל עברו כיבשה בתוך הים וכולי
 ורע שכל בר ישראל שנכנס לזה אל לקרוע את הים נפש המפורס צריך
 סיבין עמנו הנפיו הכמו ויכה את המצרי המכה את העברי אשר
 הוא החילב ניכיתה ואחר ישמרהו בחול ואז יראה מה שחול ויכול בסוף
 לקרוע בזה הים סוף . ולא יעלה במחשבתך על זה שאני רמזו לך מסוד
 ידעת הובקיעת הים נכחו שהנגלה בתורה היה משל לזה לבר לא כן ח
 חלילה ואם כי זו היא כפירה גדולה ועמורה באמתתה של תורה .
 אבל האמת על דר הסבל שהתורה באמתתה היא כוללת שני מיני מציאה
 וסנייהם באחד טובים . והנה הנגלה והנסתר ושניהם אמת : וזה
 תכין מענין זריאוח הגוף ביחד שהם שנים זה נגלה זה נסתר : וכאלו
 זה משל זה כמשל אבל שניהם גמזאים יחד ודי לך בזה הרמז המופל'
 בעיניך בו פראוי :

סדר אבני שיש טהור

בספר

יצירה כתב המחבר שני אבנים בונות שני כ
 בתים . לל שתי אותיות בונות שני דבורים
 הנה קרא לאותיות אבנים . וקרא לתיבות בתים : ומזה תבין אכן
 שתי השמנה הוסתת העולם : וסוד אכן משכית ומסס רועה אכן
 ישראל : וסוד קן תהיו ואבני בהו שהם אבנים מופלמות המשוקעות
 בתוכם

במאום מנחת תמימים ומאדים : גרע בו מנחתיות הכבוד סגם סגור התמימים
 בנו שתי מנחתיות גם ארבע יצר טוב ויצר רע הנקרא אים סגול וכתב לו
 והניסם מסודם ארבע רוחות הנמצאות עם שבע הלחות השולפנ בנפס אספר
 הוא התחלת האדם והוא תכלית הפח וממכו יודע היות תכלית היר דר
 ואכן ספיר לעלות עם לכנת הספיר שזואבן טובה גזו אבן טובה אך זו
 תלושה כחולשת הלככה וזו חוקה כחוקת האבן . מסודה החמה נכאסרה
 הלככה מקבלת אורה מהחמה כן הלככה מקבלת שפע מהאבן והסודות
 את לב האבן . נשני לוחות האבנים לעדות וכן אבני סהם ואבני מלאות
 לחפור ולחשן :

עקר סוד טעמי התורה

אם

אנרועך סוד מצוה אחת ממנו תרע כל ספק כל מודות
 מצוה התורה ועל כן אזכיר לך מהם סוד ממות לא תלבש
 שעטנז צמר ופשתים יחדיו והקבלה מן התורה שניע טווי וכו' כמדיקון סטן
 ועל כן מדברי הקבלה כזהר מכל חלקיו או שניע או טווי אנוז ובחברך
 כל כנויי סין טיית כוון תרע כל סודו ומציאות עצמו : ופשתים ופשתן שנים
 בענין ובמנין וסודו מזורף ומשני יחדים נפשות והפרש לא תלבש שעטנז
 וסם מזורף יתיחד ואם תלבש שעטנז לא יתיחד ונחה וי את שמו מתחת
 השמים והנה הוא אומר מזה אמתה את זכר עאלק וזכר זכ תמחה את זכר
 עמלק מתחת השמים לא תשכח ואמר כי יד על כם יה מלבמד ואחר שהוא
 כן ראה העו לנה המצוה הזאת לנו והיא אחת מן המצות הנראות קלות וכמה
 חמורה ורע שעה זה אול הני זהיר במצוה קלה וכו' : וזו היא אחת מן
 המצות שאומות העולם משיבין עליהם והשטן מקטרב עליהם ואם כן
 כלאים מוכן בסוד בשמו ג'פ והיא כף למד אלה יוד מס : ושאל מיכאל
 והוא יוד לך סודו מוכף למס מאף לדין והפך ענינו ותבין נסתנו ואינו
 רשאי לכתוב זה מפורס מפני סכנת נפשות אבל כראשי פרקים אנרועך
 זה שהנפחה שבאפיך כפולה ומדלגת מרס לרס וכן המספט והחק מדלגו
 ממדה למדה ותבין זה חק ומשפט שבהם העולם מתגלגל ונראה לו שכבר
 בליתוך כל ששני תורה והוא להסיר עבודה זרה מהנסמה הטקורס שלט
 פע זים ביום לפחות והנה אחר ותשעה יורג על אחרות סעה כאחרות
 השכל שהיא אחרות שלמה והיא שכינה אחת והכן זה : ואם כן לפי מה

המים למין האנושי כשתיות היין ואין חיי מי סודע מעט או מרובה כחיי
 מי שלא ירע כלל כהמון העם כי אעפי שכלם חיים ואפי' במדרב' מאחרוב
 שלא עשה לה מנוה ולא עבירה הכל פנה במין החיות ולכלם יש חלק לעולם
 הבא הנה אין מי שיקשה על מי פאין מדרגת חיותם שיהא אלא כגדלת
 במעלה תכלית ההכרחי בהדרגת מלך הגדול ממעלה עבר הפחול הנמכר
 בדמים ואעפי' ששניהם נקראים אדם וכאשר ראינו אנחנו בעני העינים
 שהם רצה כנו ונכח כנו וקרבנו לעבודתו שמחנו במחה גדולה והוספנו
 חכמה עם שמחה בזה וכאשר קרבנו הוה קרבנו גם אנחנו אליו ואמר
 לכלל אמונו בזה ראה וקדש ועל כן נאמר אם כל דרכי מצות השם קדש
 ידועת אמתת שמו ונרופו הוה קדש קדשי ואחר שהודיענו כל זה שלחיד
 ואכול מפריו וחיה לעולם וע'תה הגן בידך אך את כפסו שמור :

סוד ספורי התורה : עקר סוד ספורי התורה עשרים ושתי אותיות התורה
 קדש קדשים המה ועליהם בא בסוף מסכת אבות בן בן נב אומר הפוך
 בה והפוך בה וכו' ועיין במה שקבלנו וידענו בהם בלא ספק פשטי השמות
 הוזכרו בפסוקים בסוף המשכתא הרומנית הממוברת על פי רבן קדיש
 דארעא דל הא הא הא הה היו בפסוקים לגלות לנו בהם סודות נפלאות
 וזה שאמר שההיין על כל מדה טובה ועל כל מעלה פכנית חזונו לבאה
 תכלית הכוונה גרמון לנו סוד הפוך כב' אותיות גרמון לנו שכל העולם כלו
 בתורה ואנחנו כלנו נתורה כאמרם הפוך בה והפוך בה סוף דכלא בה
 וכלך בה : ובה תחזי ומנה לא תזנעו בה אנחנו רואים ואמנה אין לנו זשים
 ואין לנו מדה טובה הימנה וקראוה מדה מפני שהיא באמת מדה מורה על
 כל המדות העליונות והתחתונות ולפי מרותי מתנהג הכל והיא מדה כנגד
 מדה ואם כל המדות בטלנו מדה כנגד מדה לא בטלנו ולא חטלנו לעולם
 והסוד מרת הרין ומדת רחמים ועל כן חתמונו זה לפי שצער אגרא :

ואמרו שהיא טובה שמספרנו כן סוד נב כב וסוד הא הא וחד טובה
 והסוד חזי ונחזי מדה כנגד מדה גב אה גב אה הרי אהוי : וסוד בן בן לעד
 והכל נכון ואיני רשאי לגלות יותר מזה כי אם פנים אל פנים פה אל פה
 והחכם המקובל ביין ברעתו ואמנם סוד מדה כנגד מדה הענין המענין והוא
 המביע וסוד עב בגלגל ואם אבא להודיעך סודו הכינהו בקלות וסוד מאמר
 יו למטה הנה אנכי בא אלך בעב הענין וכל אדם גלוי ועל זיו כתבנו ספרת
 תורה על גיול סוד מדה וענינו אדם אדם והבינהו מאד ואמנם מה
 אדםין לרב אחר שאני אודיעך שכל אות ואות שים בתורה ואפי' בעני דבר

גלוי הנה זה כלל האל לפי מצוות כל אדם ואדם מנו והנה בן נב כב וכן
 הא הא שני ערים כשרים על זה והנה ככל זה הענין עדין לא מצאנו
 יתרון באדם על אדם כי כמו שאני נבדלתי כבוד הכולל כב' אותיות כן
 נבדל כל מי שכבוד ממין האדם : אמנם צריך להבין היתרון ואין ספק
 כי סיתרון והמעלה איננה אלא כמלחמת שני יצרי שאם נצח הרע את הטוב
 הנה זה האדם מתחייב מידו הרע שהיה רשע עכפ' כל עור שיעמוד בתר
 הנצח על ראש יצר הרע : כן הוא ימשכנו לכל אשר יחפונ סהוא באות
 לפחונתו ולא ירצה הגמול כי לא יכיר מעלתו והוה הענין שיכיר והוה לומר כי
 כשרירות לבי אלך וככן יצא לתרבות רעה ולא יקרא אחר כאשר היה אחר
 במציאותו אבל יקרא אחר כלומר זר מקונו ועובד היצר הנק' ע' ומטריח
 את קונו להגליד ממזרים ברצונו להגביח אמת יצר הרע שהוה מושל מקשיב
 על דבר שקר כל משרתי רשעים וכדרך הזא הכריע עצמו ואת כל העולם
 כלו לבק' חובה התראו אתם קהל ישראל אם י' בקרבכם שהאים אשר זה
 תארו וכמשך תמיד אחר שרירות יצרו שראוי שאתנו אני או זולתי עליו
 שזה האיש יש לו חלק לעל' הבא ומה מקום לתורה ולמצוה ולהשגחה ולגמול
 ולעשם והלא חלה דברי הכופרים בעקר שם עליהם אמרתם שוא עמוד אהי
 ומה נצע כי שמרנו משמרתנו וכמה התסונה לזה נסבתם וראיתם בן צדיק
 לרשע וכו' אבל מי אשר אלהיו בקרבנו לעזרו במלחמתו יצרו הטוב גוב' על
 יצרי הרע עד שהוא קשרו בחבלים חוקי כרי שלא ישמט מתח' ידו ועובד בו
 ארמתו כראוי כפי צרכיו כשצריך לעזרו ולטובעו כחמו כמש' ככד להכניד עלונו
 שלא ישמן ויבעט ואז לא יהיה צריך להלחם עמו בכל יום אלא כמי שיוכח
 על ג'ל גדול ומנהיג תמיד לרצונו : והאים אשר זה תארו כבר נפש
 בגדו מלוכה וישמם ככהונה גדולה לעבוד את קונו מיראה ולדבקה בו
 מאהבה ונתן כתר תורה על ראשו בעבור הכחוח הגדול אשר נצח מלך
 גדול וכסיל ותוא היה מלך מסכן וחכם ועל זה נאמר חונה מלאך י' סלו
 אמנם הגדל העגולה היא כהכרל המזון ממזון על דד המשל כי השעורים
 כשיאכלם אדם יולדו רם בהמיו כי הוא מזון בהמה והמים הם מרנים
 הזמאים והיא משקה כל חי אבל החטים והיין הם מזונות אנושיות ואינם
 שונים במעלה וכשמחה וכפעולה לכל כן התור כלל כפשוטה אפי' בקרא'
 לבד מכלתי הכנת דבר ממנה היא מחייבת חיים לכל ישראל וכן עשוי מצוה
 אחת כפשוטה בלתי הכנת דבר ממנה היא מחייבת חיים לעושה בעולם
 הבא אבל אין חיי מסהרבי ע'ה כחיי אחד ממנו כמו שאינו משמח שתית

ספר סקרה לכל מה שזכר באמתה הוא ענין אין תכלית לו כמה שאפשר
לחזק בענין האות שהוא וכמה שים בה שלא יגיע דעת האדם להשיג אפילו
קצו של יד כי יש בחילוי תינים של הלכות קצויות מזה וכן כתב הרב
הגדול הרמב"ם ז"ל בפרק חלק אמר שם בענין שאמר רוד גל עיני ואביסתי
בפלאות מתורתך ובענין העיקר השמיני שפרסם אמר לשם כי כל אות
שים בתורה יש בה סודות וחסמות גדולה למי שזכיהו האל ולא יושג תכלית
חכמתה כמו שכתב ארובה מארץ מדה ורחוק מני ים וכך אמר בכל
המנות וזה דומה למה שאמר הרמב"ם שכל התורה כלה סמותיו של הבה
ואם כך מה צורך לפרש לך אחר זה מהות סמורי הקור' סכ' התגלה לגמרי
שאפילו הענין הקל שם המפורסם הוא

סוד מים העליונים

היה כל זמא לכו למים הנה המים נודעים בקבלה ושאתם מים
בשמן ממעיניו היסועה והנה עץ החיים מהלך תק' סנה וכל
מימי בראשית מתפלגין תחתיו ובשאתם מניעים לאכני שים טהור
אל תאמרו מים מים סכן כתוב דובר סקרים לא יכון לגבר עיניו והרקיע
עצמו מן המים כתהוה והמים ההם הם מים בכח אצל המקובלים אצל
המקובלים וכפענ אצל הפעלים ודומים למים בעצם על צד ההמשל והקבל
והממשלה כי קול יי' על המים מים רבים בקול סדי ומים נשכעים מעט
מעט ומרנים הזמאים תמיד נפעמים שופעים לרוח ושופטים בני המנוול
המתחייבים בחמם המשחיתים דרך הכסד שאמר על העושה כן בואף
אשה חסד לב משחית נפשו הוא יעשה ומימי האור נהפכים לרם וכל
תקופה לעד נסתת וכל מונד לעד נגלה כי אין נולד בלא מים והנה
בכסד הערלה להסיר לב האבן ולחדש לב כסד וימס לב העם ויהי למים
כי מים רבים לא יוכלו לכבות האהבה וכו' והנה בהר יונא מערן להסקנ'
את הן ומסם יפרד והיה לארבעה ראשים :

סוד הנבואה ומאמרי רוח הקדש והסתופים סוד בדוקים
כי כל נביא מהנביאים הראשונים הנכרחו לרבר מה שרברו
ולחבר מה שחברו עד שתמצא מהם רבי יאמרו שאין דעתם

לדבר כלל כפי המון עמי הארץ הנאברים במחשכי הזמן והשפעה האלקי
השופע עליהם מכריחם לדבר ואפילו יגיעו להם ביונות כמאמר הנביא
גוי מתתי למכוס ועוד אמר ה' יי' אלהים יעזור לי וכיוצא בהם הרבה כדרך
כל איוכיו וכלם אומרים לגדול פחיתותם אולי הנביא וכן עלה קרח עלה
קרח ויש מהם סכלן ויש מהם כעסן ויש מהם רחמן : כל אחד לפי
שמשכוהו טבעיו והרבנות לפי רוב פתיות העם ורוב רחוק מן האמת
יודעים הנביאים שלא יוכלו להסך רגונם ודעתם מענין המחשבו השקרי
סבירהים וינצרכו על זה לגלות דעתם תחלה מהרע אל הטוב ואחר כך
לייער עליהם הקללה המזכהלת דונ דעת בני אדם להפכים בלבם צור
קטן לפי כח דמיונם ולהקריעם כי כשונם לוי יתכרכו בשפעה הכרכה ואעפ'
סוף כלום מכלל עיניו הגמול והעונש באמת לא יכירו העם איך הוא בא
עליהם מה אם על ידי אמצעים רבים או בלא אמצעי כלל ומעט מעט יגלו
להם ככלל סוד החיים והמות ואם ימצאו מהם אישים שכלם זך בראותם
דברי הנביא בשפרונו בשמעם דברו יעירו משנת המנות ויתחברו לנביא
ויבקשו ממנו על כל פנים להורותם ההפרש הגדול הנמצ בין השכל והדמיון
והוא יורה להם הדרך האמתית ויבדילם מהמון העם הגדל נצחי ויחיה
אותם בסוד האמת ויודיעם מהות המות ויעלם משאול תחתיו עד התדבק'
כשם יתברך אשר הוא חיינו ואורך ימינו באומ' כי הוא חייך ואורך ימיך
זה הדרך מהנביאים כלם עליהם השלום ואמנם עתה אורך בדרך זו
תוך להבחין בה בין חיים והמות והסוב והרע יאמר כי שתהלת אמתת
הנבואה היא דבור פנימי נכרא בנפש בשבעים לשונות ככב' אונתיו הקדש
וכלם מזורפים בלב כצדוף האותיות בכח מוד הכח דבריו כפעל מוד
השכל השועל האלקי התורני הנבואי וממנו יספיע על הכח הדמיוני
ומהדמיוני אל המעורר והמתעורר אל הדגש ומתהבש אל הגבור
המזייר בספר ועוד ישנן חילוקי הסך יבצע על מעלה
ד והי' י' ד מן היצורי אל הדגש ומתהבש אל המתעורר וממנו אל
המרמה וממנו אל המדבר הפנימי הכחש המצנייר וממנו אל הנבואי
וממנו אל הפועל וירבק בו השכל אחד רכבו ההרגל חזק ואמין עד סוב
הנבואי האישי החלקי בצורת סבתו כלליו תמידו נצחיו כמיוו ויהיה הוא
יגוא דבר אחד : לאחר שהודעתוך זה אהאך דרכו כלה סלה תשכחנה
לעולם והיא זובעת שת' ע בעצם שכלמה ככלמות המרות הטובות
שמעירות על צורת הכח המרמה ועל אמתת מהותו אצלך ותדע שכלמה

ביריבה מרותה הירושעת שבהם העולם נהגתמיד ותרדוף דעתך אחר
שכלך להדמות לו כהם כפי יכולתך תמיד ותכיר בשכלך שכבר נטלת
הכחות הנקראות מותרות ממך וכל כונתך לשם שמים ואתה ידע את
יו תכלית יראה אמתית כמו שאתה היית מחירא ממלאך המות בראותך
אותו כלו מלא עינים וכשמאלו אם שורפת ובימינו חרב פיפיות נוקמת
נקם בריות וכפיו לסירי אם והוא בא עליך ושאל ממך לתת לו חלקו
מעצמך והוא חצי מציותך על דרך משל והוא מבקש לחתוך איבריך
אכר אכר נאתה רואה הכל בעיניך ואחר כך אתה מבזה כל איבריך
הבופינים וכל בחותיה בעבור יראתיו שנתן לוחלק קבוע למלאך המות
הנרמז אשר הוא יצר הרע והוא יצר הרע והוא כח הדמיון שכלך
השורה על מוחך והוא חכם להרע ולהטיב לא ידע והוא חוכה ועל לבך
בעיני כלבול לב ולב ופעם נבלה לך להמיתך ולכלובע מתוך אם לא תעזוב
לך צפורה אשת משה להיותך חתן דמים למולות ותמול את ערלת בנה
בלקחת זרובבדית ברית ופעם נסתר עמך עד שאתה חושב שלא
תמות עד שתזקין ואף על פי שהוא עומד לפניך ורואה עמך ואתה אינך
יראהו ופעת פתאום חוזר עליך ומבקש פתאום חלקו וכן תמיד
עת אחר עת עד יום מותך ואחר כך תדע שכל זה אינו מוזיק לך שכבר
היה מצוייר בלבך שכנורה זו היא פרידת הכפס אשר היא חלק יי אשר
לישראל והיא הנקראת כנסת ישראל אשר כנסה וקבצה כל הדבור תחת
בחה השכלי הנק כנסת ישראל העליונה אשר היא אם ההשגחה כלומר
סבת ההשגחה והיא האמצעית בינו ובין ה' ית' והיא התורה הנשפעת מן
כב' אותיות הקדש ותדע שכל איברי גופך מנורפים בצורת צרוף האותיות
זה עם זה זה עם זה ותדע ג' שכמו שאתה מחבר אלנו כלם יחד ואתה
מכריז בין צורת אות לצורת אות ואעפי שחומרם אחד והוא הדיו וברגע
גזון אתה מונחה את כלם מן הלוח כן המלאך הגוא יעשה לכל ליחותך ולכל
אחד מאבריך עד שישיבם כלם אל חמדם הראשון ל' ל' יסודות ואם
תחכם עדי ותחשוב כי המות אשר הוא כך כבר הוא עמך תמיד וכאלו
עברו בכל ימך ולא תחשוב מה תאכל מחו' כש מחרתיים כס לשנה הכאה
או יותר רחוק מזה ותחשוב שכבר אתה עומד לעול הכא היו הזה בהיותך
בזה כי מה חפץ בחי החי השפל אם יהיה רב אנמעט לא העדיף המרבה
והממעט לא החסיר אם כן עקר הדברים להסלק הכל אחרי גוף זולתי
השם המצוייר כנפשך כאמתתו אשר הוא חייך ואורך ימך ולא תשים פום

מחשבה בעול כעצמך על רב בלתית כי אם לפי ההכרח אם יודמן שתחז
עת לו עתים תחוקר פעולות יי תמיד כרו שתעלה בכל יום ותתקרב או
על דרך האמתית ואחז תשים דעתך על כל מנוה ומנוה ועל כל דבור
ודבור שבאותיות התורה ואפילו אם תחשוב באי זה לשון שתרצה במה
שתדבר בו פעם כפי מחשבת לך כדבור המדובר בתורה ופעם על פי
הדבור הנקרא תורה שבעל פה ופעם על פי הספר המוכר וכפרט ההגדרו
והדרשות העלמים בגלגול האותיות ופעם לעיין בצורת האותיות עד
סתבתם כפי מה שארדיך אליו עתה הנה ידעת בהכרח שתיגידיעת
השם ותדבר עם השכל הפועל והשכל הפועל ידבר עמך כפי כחך ותחלת
מה שתפעול בהגה העליון הזאת האלקית תתחיל לגלגל התורה לפי זאת
הצורה במוכתב **א**ות **י**ת **ע**תה תגלגל אלה האותיות
העשרה ותחברם **ה**ק **ד**ש **כ**לם תחליחוד במכת הנקס'
במטריא ראשון מוכרח כמו זה אותיות הקדש
במטריא עלים תתלב ואחר כך תעשה מהם חסונות כפי יכולתך
שיעשו אלק ומאטים ושלמים וסתים כגון אמרך אותיות הקדש שבגיטורי
התורה האמצעית וכן תאמרי עוד התורה כד לא וסודו גדול גדל והוא
עין החיים וכן תעשה תמיד אם יצא לך דבר מוכן שמרהו וזכרהו ואם לאו
זכרהו כמספרו כי רוח הקדש הוא והוא ילויך אל דבר אחר מוכן יותר
ואם לא תבינהו היום תב נהג מחר כי לא דבר רק הוא ואם רק הוא מכס
הוא רק ממוך הג' רק אך כלו הוא קדש ואפי' הרע שבו הוא טוב וזהה
אתה צרי עזר דרך אחרת והיא זו החל ועשה ממנה סתי אותיות הראשונ'
מ כרחות **ל**שו **כ** וזפרידנה לשמים ויהיה
הדבור היונא **ה**ק **ד**ש מפרידת תחלה וואחז
חכמה אל סוף האותיות ותעשה מן הסוף
ראש ומן הראש סוף ויהיה הדבור שבי ועוד הסך סוף לשון עם ראש
הקדש ויהיה כה וענתה חכר ככל ויהיה הדבור כלו שכינה הן שני יצדים
גכן השאר והנה תעשה בחברך אותיות כאשר עשית בהפרידך מותם כיז'
חשוב שיש לך תשרק וחברתם להיות משפר אחד והוא אלק ועוד הם אחד
בחזרת חלילה כי כל אחד הוא אלק וכל א' הוא אחד ועל כן נקרא כלשון
הקדש א' אחד ואם כן לפי זה הדרך הנה עשיר הם עשרה כי הם רבוי ואי
בשים רבוי יותר מעשרה ואם יראה לך כי יש בשים רבוי יותר מעשרה
אינו כן אלא שהינשים על עשרה הם נולדו ממערכתם או מכפלים או

ומחברתם כגון יא' היא תכלית מערכת יוד נחזור מערכתו אשר היות
 הוא תכלית כל המספרים : וא' הוא ראשית לכל המספרים והוא ראשית
 מערכת יוד גם כן ועל כן אל תחשוב כי תשרק הוא א' והנה תזרפהו
 תחלה וזרופו עולה בר' דכרו וגם תמצאהו מחובר שתעשהו מחובר כפרד
 והתחל מן תיו ועשהו קס' או יסק' וכן סז' וכן ספ' וכן שעל' וכן ססס'
 וכן סנכ' וכן תעשה מן ש' קר' או רה' וכן רז' וכן רפכ' וכן דעל' הסס'
 דכנ' וכן תעשה מן ר' קק' וכן קזי' קפכ' קעל' קסס' קנז' ועל אלה כנה
 מה שתעל לכל אחד והער זה כזה וזרף זו עם זו והפך זו עם זו ואל תזוז
 מדרך זו כי היא דרך עין החיים ונקראת גלגל הצירוף וההדמה אל פעולת
 צירוף וכן תעשה מן צעם חלק ד' ותעשה פי ועש' עב' סל' כמ' וכן תעשה מן ע' עני
 סכ' כל מ' וכן תעשה מן ע' ס' כ' מ' וכן עוד נמלכו מ' לך' וכן ל' כב'
 וכן ב' וכן י' ועוד יבחלק לאט' כח' גז' דו' ה' ועוד פ' זכ' זכ' אה' כז'
 גז' דה' וכן אז' כל גה' דד' וכן או' כה' גר' וכן אה' כד' גב' וכן הדגב'
 ארזב' וכן אב' כב' וכן אב' וכן אה' אהכ' : א' אינה מקבלת חלוקה ולא
 הסוף כשהיא במעלות הראשונה שאין לה דרך להתהפך ואף על פי שזה
 יקרה לכל אחת מהם כשהן לבדן שההפוך אינו אלא במציאות באותיות
 כגון אב' שעשהו בהפוכו בא' וכן הסאר כלום בדרך זו והנה המושל לך
 משל באחר מן הדרכים ועליהם ההגשם כל דרך מאלה חסוכן שים לך במספר
 מנוי מאה וארבעים וששה שים לו מספר מועד אחד ראשון קבוע ויעלה
 לך המוכרח קמו' והנה חרצה לרעת מה יורה ותזרפהו והוא מקבל טעה
 צרופים כאלה רמז' ק' קוס' מוק' וקס' ומק' הנה תרע הראשון והאחרון
 כבאין חסר כפי השעתיקה אחר וקדס צרתי וה' דס' אילין הפוך
 ותשת עלי כפכה סודו ותשת עלי הפכך ועל כן מלא כהא' והנה אס' כן
 ארס האחרון הפכו של ארס הראשון והנה סוד ראשון כרל' אס' וסוד
 אחרון כרל' אה' והאח' לפניו ואבוערת מערכות ורעם : והסוד אס' צורה
 אה' ג' והנה יש מאין זה אור סמו' זה אור מחו' זה הח' מה' זה
 אור הש' מה' והכן אלה הפלאות הכרמוזות ותמצא שם המיוחד מטנינו
 המופלג ותדע סוד מחדש שכל תס מעשה בראשית ותכיר חשק' ספר'
 חיים והנה תמנה תמו' ותחלקנה ותחלל מן ק' ותעשה צומו' ועוד פכמו'
 ועוד עלמו' ועוד סמומו' :

נקראו

פעם ורגל ורצה לגלות ל' סוד פעם ורגל והודיענו
 כי כל הגשם אשר על פני האדמה גופם ערל ואינם
 כי אס' גלגל ועפר כמו שכתוב על המין וייצח י' אלהים עפר וכלו
 ושתף ארס עם עפר אפרו ערס אפר מודע אפר עימד' ועל כן
 הנחילנו ראש רעום להבדילנו מכל גוי שהוא חול אצלנו ואנחנו קדש לו
 והס' דס' ואנחנו דת כי מימינו אס' דת למו והיוד לנו סוד מועד שהוא
 מלמק ונושרתי לך שמה והוא עמוד שהכל תלוי בו כי ער קץ למועד
 כי למועד מועדים והזי' ישל' ס קץ הימין שהוא גורל דניאל בסוד גורל
 אחד לוי' וכל רגל גחל והער כי הוא חסר וז' בתורה תמומה וכל פעם
 קץ פנימי נעלם רק פעמים סודו יגדנו לך עמלק' שמים לרום
 וארץ לעומק ולב מלבי' אין חקר כי כבוד זכר לפני זה כבוד אלהים הסתר
 דבר וכבוד מלכים חקור דבר עימק ריס ועמק תחת סקודס תר חתום
 וכל תר הוא פעם כענין וכהגיע תר נערה וכן תר אסתר תר כף ז'
 זכות או כף חוב' כי כף זכות וכף חובה כלל עת קץ ועת הוא מועד כי
 עת למועד והנה פסח כי בניסן וכן סוד כי כתיב והסוד כי ביה י'
 צור עלנמים נתן סיפור וסיר מה שנתן סודס תנין שרים הסומד
 והצורה שני הפכים וכן תשריעם ניסן שני הפכים ראש חיים ואב מות
 והנה נשאר להודיעך סוד מדה והוא סוד חג פנועית היא פנועית
 תשפר לך ותמצא הסוד גלוי ותכיר ממנו ענין זמן הגולה וכשלתם
 יהיה גלוי כל הסוד לכל העמים להיות היהודים עתידים לשלוט האמה כ'
 בשוכניהם כי נחננו בפר' ירם כאשר המן הפיל פור הוא הגורל והפך הוא
 כי ליהודים תהיה אודה ושמחה וששון ויקר' כי על פי הגורל תחלק
 הארץ וזהו סוד כל מועד על דרך שמיטין ויובלות לשלטת היהודים ככח פ'
 כפר' על אומה ולשון עד שישן הבירה מהגורו ועד כו' פ' מסוף ה'
 העולם ועד שופו והמקובל מסוד המדות אשר הרמות עליו לערות יבין
 כל מה שרמוזנוהו והנה ראש הסנה קרס ג' אכל יוס' הדין הוא וסוד
 הדין יוס' אחר והוא יוס' אחד בשכה חמוכ' שכה והוא יוס' הזכרין יוס' ת'
 תרועה יוס' תעורה בלועד להתעורר אל הסגת האמת ביוס' תרועה י'
 הנה המועד מבאר כלו לפי הקבלה והוא יוס' מקרא קרס ופסח' ושבע'
 ופכות' כהס' זמנים ביוס' חג המצות זמן חרנתנו סנו יבאנו מעברות

מעבודות לחירות בזמן קבוע ובעי ידוע ומועד מועד כי לכל זמן ועת לכל
 חפץ תחת השמים והנה מלחמה לוי בעמלק מדור דור : כסדר זה שמי
 לעולם וזה זכרו לדור דור וענינו בסוד נסתר יול מהם עלים והם פלטה
 שמות של השם המפורש המועד לנצח בו את הכל וראשו קדש ראש להבס
 דל שבעת ימי הפסח וכוונתו קדש ותוכו חול מקרא קדש וכוונתו זמן
 שמחיתו שבו שמחנו כשנחנו מכל עמל וענני כבוד כפוננו ושבעה מהם
 כיתרנו ושכיב סביב הקיפוננו אחרי שנתכפרנו ונמחלו ונסלחו כל עונותינו
 וינחנו מדירת קבע וישכנו בדירת ערלי והבן זה מאד שכן דרך הנכתב
 והנחתם לחיים : לזאת מזה ולשבת בזה ובפסח אכלנו מה זלי אש ועמות
 על מרורים וסוד מרורי יורה לך ענין כסתר ועינינו כוונתו וכן זלי אש והוא
 שם אכל מצות נשמרתם את המצות שהם המצות נבלתי סתף המעכב שהוא
 שאור שבעה המאמץ הכל ער שיריח והחכם הקדוש בלה זה באומרו אני
 לי מוצרי אני לי מוצרי זהו הסוד לב בפסח כמלך במלחמה ועוד נאמר
 ראומר רבין כל העולמים גלוי יודוע לפניך שלבי לעשות רצונך וזי מעכב
 שאור שבעה : גם סכות ראשו קדש וכידינו ארבעה מינים שנלולב
 ובהם אנו מהללים את יי בסוד הנטילות והתנועות כי בלולב נטילה וכידינו
 נטילה והסוד דור וכפיים נשיאה והידים והלולב כללים ונמסרו לכל אכל
 הכפיים לכהנים לזכר נמיני הלולב סודם אחר וכוונתו המין השם לזכרו והוא שבו
 גבר אוח ימין ולולב בשמאל ה' שכוונתו מלא נסודו למד ונלמד בית ושני
 מניינים מחברים לוסם האחר הדם וכבר בארתי לך סוד הידי וזכר לנטילה
 כפולשת מיני מים ראשונים מצוה אמצעיים רשות אחרונים חונה ודעם
 מסוד מים העליונים והוא הדין לשני שפמו ערכה שהוא עזר כנגדו זכה
 עזר לא זכה כנגדו להלם והוא עברה והוא הרעב והוא הכבוד והוא
 הרובע לפתח חטאת ריבון והוא הערב והכונע באש יחד ודעו : והנה
 קדש וערכה וידי לך סוד הארבעה עם אתרנו ולולב והנה י ומי הסוכות
 אחר ווס הראשון חול מקרא קדש ויוס ז ערכה כלומר כוסף בלולב עוד
 מהקף הטבעי המושפע ומקיפים ז פעמים בוכגד כל הימיוס שהוא חג
 סמיני עזר ויהי על עת הקץ אשר בו יתענג יצר שמח שהו יוס שמחת תורה
 והם שבעות זמן מתן תורתנו והוא יוס א מקרא קדש כלל אחר ספירת
 הרעם אשר אחריו האש והעמר מדה קבוע וקויו יוס והנה האד' וסודו ילי
 ולנחם עם תליוסו אמר ולי זה אומרת לי והסוד תשרי בסוד ראשית
 הכרמי ואלה שלשתם זכר לזיאת מצרים זכר למציאת מצרים והנה סודו

זכר למצוא זכרו וסמי שהכל תלוי עליו כלומר כזכר שם המפורש שמי
 ית' ואמנם הנה יוס סבת מתגלגל מסבעה לפענה ימים הנושכיעים את
 העולם במחשבות בספירות והוא כלל צורות ומתחדש יום סבת תמיד כי
 הוא שמות וסודו סוף בית תיו והם אותיות השכל והם ספי בונות כלומר
 ספי תיבות מסתירות הכנה נסתרות כהנה כי ההכנות סתרים גם ההכנות
 סתרים ואמנם ווס כפור הוא יוס אחר בשנה ודומה בקצת לראש השנה
 והוא : לחדש תשרי ימד כפורהנה ווס כפור מצד כל פו כו מפי צד פו מפי
 והזכאי זכאי והחייב חייב כי אז ידע סוד זכאי וחייב נבאס לפני הדיין
 אשר הוא ער גם דיין ועל כן שלשתם מועד : סבת כפור מוסך דעת כפור
 כן מפורש ברכות אחריו שופע ברוס והכניס ואמנם מועד מואר לתקן בו
 מזון הגוף אכל סבת זיוק הגוף מן המותר בספי רק כפור איך בו שוס
 מזון לבן כי חמשת תענוגי הגוף הימיוס לחמשת החושים הם בטלים
 כיום הכפורים והנה ראשי חרשים זמן כפרה לכל תולדותם והנה בו
 שער לכפר כמו בכפור שער לכפור ותבין כל הסודות מן התפלות כלס
 והער הביאו כפרה עליו על שמעטתו את הירח והוא האחר ית כי הוא עטרת
 תפארת לעמוסין בטן ודעו : וזוהי עבודת השם מאהבה

זהו הסוד המופלא המכוסה המוכתר הוא שקול כנגד כל הסודות
 סבתורה ולא האציל הזאת העבודה המופלאה אשר כבודה הנה כי אס
 כעבור שיגיע האדם לתכלית ניה שאפשר לו להגיע מהמעלות האכישיות
 וקאלהיות : והנה היא אחרונה לכונת מציאת האדם המורכב מהומר
 וצורה תחלה ואס חמפס נאח' מסכל בלתי נכרר מכל הומר ותכלית
 המעלה הזה תלוי ביד האדם ככס וכידה' בפועל והבן זה הסוד נשים
 דעתך אליוכי בו אודיעך הדתך הישרה אשר תלך בה לעבודת ה' מאהבה
 : והוא פתדע כי זו הדרך קושרת ענין הכנויה : והיא סתהיה
 ירא וחזר לעשות כל מצוה ומצוה ותעיינ בשמה ותעבדה לשמה ותהיה
 אלתך שלמה כשתעשה בהכמה : ואחר שתכירנה תצרפניה כאשר
 ארמונה : כגון שור וחומר שזה יודע קונו זה מכיר מקומו מזונו :
 ואמנם פורחורס וחומר כוסא : ועל כן נאמר לא תחרוש כסוד וכחומר
 יחדיו : ולא תחרוש כמו לא תחשוב מלפון אל תחרוש על רשך רעה
 כלומר לא תחשוב בו מחשבות וחדיו שאין בהם ייחוד כלל : וכוונתם

סוד גועה חומר נוער זה יוסף וזה ישכר עלה סוד עלה סוד
 על ראשי תורה אמר אמצעיים וכפל כמה סוד או חומר: ויהי לי סוד
 וחומר משמרה ראשונה חומר נוער גועה נוער רבע ועונה: דרכו
 כל סוד עובד אדמה: דרכו של חומר נפלא משה כי תראה חומר
 שוכאך רוכץ תחת משאו וסודו וחומרו הנה סביבה לעולם נזכרים
 יחדיו: וזה בהמה טהורה ומשנו ככרה העגל העובד השאננים וזרתי
 במרכבה באמרם עליהם השלום לא דיין לישראל שעבדו עבודה זרה לא
 עד שהשימו אחד מן דטרומולין מלת יונית ופירשו מרכבה מרובעת
 מאותו סוד תבין זה כלו ואחמורו של משה שהיא עני ורוכב על חומר ועל
 עירבון אתונות ושהיא בהמה טהורה תבין זה כלו ומשני זה הענין שזכרתי
 לך אשחק בהכרח להודיעי שאתה נדיך בהכרח לעדת מהותך ואמתת מ
 מצויאותך ולא תוכל להבין זה עד שאקדים לך מעט דברי וזה אלה שאמר
 אותם בכלל: דה הנה וספור כמה שהתכל במופת תירוי מקובל ומשכל
 מורגם בחושים ומצוייר בשכל: וזה פאתה יורע כי חמרך הראשון
 הקדוה הוא שפך אביך ואמך ושמו סכת זרע או טפת זרע והיא טפה
 סרוחה אשר סופה חדשה והיא עפרויות וכלנו עפר ספרות והסוד עת
 זפרי ועינינו ערות המלה הכוללת מנין התורה תרומות התורה והיא
 מלת הערוה: והנה ערוין לא בגו ערוות אבל סכת זרע וצן והגולדת
 מקרה או קרי והוא השם הוא מהיצר והוא המצוי אשר הבה משה והוא
 אל שדי והוא אלף לעד סין דלת יוד ומנהו ותכירוהו: ואם זכה הוא השם
 הוא משה הוא האציר דקמה הוא יקר מאד נסוד ד לחותויהם ארום
 לכן שחור ירוק והסוד מרה אדומה לחה לבנה מרה שחורה לחה ירוקה
 ובהם ככרה וסודם ממלן וואם ניליה כלומר יום גילן והסוד מה אם מה
 אם: מן מן לילי: מן מן: לילי: זאחד שיצרתך בכך הנה עצם חמרך קדו
 עקרא יש ותוצא מאין ושיניהם תהו והוא שם הגלגל יש מאין אנו י
 הוא סמי ורענו וסוד יש מאין יודיעך אמתת ימין ושמאל כי ימין ושמאל
 תפרוץ וזרעך גנים ירם והנה אם כן יצירתך מצד גופך הנהו סכת
 זרע והוא קרי וכן יצירת הסוד והחומר מצד גופם סכת זרע והכל
 קרי: ועל כן התורה מזהרת ואל תלכו עמי קרי וכן רבים כלומר אם
 תאשכו אחרי כדמות הגוף וכדמותו ואל איני גוף אין המסכת
 מאשכותיכם אמיתית מושכלת כי אם שקרית מרומה אחר שהשוני בדרך
 סכת זרע בדרך אחד בלא תוספת ובלא גרוע וכן הפלסופים אמרים

כי אמר האדם הקדוה הוא חומר בעלי חיים הקדוה כלומר זה החי כשר
 ורם וזה המדבר בשר ודם שהם בלא ספק מלאכי המות: ואמנם לפי זה
 הצנין תדע שאין הפרש בזה ביך ובין שאר בעלי חיים לך בחומר: כי
 חמרך וחמרנו אחר נאותה והחומר שני חמרים נשארם צורה בלא שהצורות
 בלתי סוות: ולחומר מין מיוחד ואמנם הוכרחו הרחמים מצד צורותיהם
 לא מצד חמרניהם כלל בהבדל צורת השם מצורת הבינה ששני החמרי
 סוים ר"ל מה יסודות והצורות משתנות: והנה יש לחומר שם נקבה ולצורה
 זכר והבין זה גאם כן אין יחרון אמתי בעבור הפרש הצורה כמו שאין
 הפרש אמתי בעבור הפרש החומר והפלסופים כבד בארנו במופת כי אין
 צורה מאלה הצורות הטובות במצאות בלתי צורה: ואחר שהיא כן ראה
 במה הברל מהשור והחומר אם תרצה להבדל מן החשך אשר נשקעו בו
 רבים מהפתאים וחושבים לצאת מחשך לאור בלי תורה וכלי אור השם
 ועוד תדע כי הכחות אשר נתחייבו מהחומר וסוד התחייבונם מחומר ש
 סלק באמצעות הצורות ואם אלה יומר זכות מאלה און הפרש כי כלם ממין
 אחד ר"ל כחות ההצמחה וההרגשה והא לן והוא לערש סומכים ואין
 צורך להאריך באלו הענינים אשר הם בעצמם מוכנים ואפ"ל להמון העם
 שאין הפרש בזה בין המינים וכל זה נודיע לרבים ההכמים בעיניהם ב
 בקנינים אשר לגייתיהם מהנים אבל באמרם עוד בהמות בדמיונים
 מאמרים נכונים ובאמתת הרעיונים נבאר הרצונים אשר נוסעים וחוכים
 והוא כי הרמיון בלי ספק נולד מן ההרגש נמשך אחריו והר"ב הגדול
 בישראל קראו יצר הרע באמת כפרק יב מחלק השני משפרו הנכבד מ
 מורה הנבונים ואמר ג'כ כי כח הרמיון כח הגוף ועל כן לא יצויר כי אם
 גוף או כח מכחות הגוף ואע"פ שהוא מלאך האמצעי ובין אלהי אשר
 השכל העליון הנשפע עליו באמצעות כח המדבר כי מצד כח הדברי
 האדם בעל גלם ומצד כח הרמיוני האדם בעל דמות: וישנה בעלי
 הכח והא המקבלים יודעת שהיכה ממנו שאינם משגים דבר מענין החיים
 הנמצאים הקם וחושבים חיי העולם הבא בהפך ממה שהם מבני שהם ס
 סנאכים על הצוור הרמיוני לבר הנה הם יגנו ליראיה ולהושבי שמו וכן
 כל מי שלא ידע להכדיל בין שכלו לרמיונו ובין חיינו למותו וחלילה לי
 להיות מותי כמותני אחי כחינו: והסוד המציאות הנכבד המקובל מבעלי
 הקבלה כי הבהם כוללת החיות עליונות מן השממיים ומציאות אט' כלו
 אחר פליח כבוד ותשעה המונים תחתיו והוא מנהיג את כלם אלה